ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
25
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΘ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5899

ΔΙΕΞΗΧΘΗ ΧΘΕΣ ΜΑΚΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΟΝΙΖΕΙ ΟΤΙ ΑΠΕΤΥΧΟΝ ΠΛΗΡΩΣ ΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ ΤΗΣ ΖΥΡΙΧΗΣ

Κανελλόπουλος: Πρωταρχικὴ θέσις μας ἡ ἀποκατάστασις τῆς εἰρήνης καὶ ἐν ἐπιθέσει ἡ ἄμυνα

ΩΡΙΣΜΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΙΠΙΝΕΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Εἰς τὴν Βουλὴν ἐγένετο ἀπόψε συζήτησις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ καὶ ἐπὶ τῶν σχέσεων πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κωστόπουλος ἀνέπτυξε τὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κυπριακοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ κ. Πιπινέλης, ὁ ὁποῖος ὑπέβαλε τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα: 1) Ποῖαι εἶναι αἱ ἁρμοδιότητες τῶν στρατιωτῶν τοῦ ΟΗΕ καὶ ἐὰν ἡ ἐντολὴ ἀφορᾶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως. 2) Ἡ καταγγελία τῶν συνθηκῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου ἔτυχον διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κ. Παπανδρέου; 3) Ποία ἡ κυβερνητικὴ ἀντιμετώπισις ἐπὶ τοῦ θέματος προστασίας τῶν Πατριαρχείων Κων)πόλεως καὶ τῆς ἑλληνικῆς μειονότητος;

Ὡμίλησεν ἐν συνεχείᾳ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου περὶ εἰρήνης καὶ ἀμύνης καὶ ἀκολούθως ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλος ὁμιλῶν συνεφώνησεν ὅτι πρωταρχικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Κύπρον καὶ ἐν ἐπιθέσει ἡ ἄμυνα. Συνεφώνησεν ἐπίσης ὅτι οὐδεὶς συνδυασμὸς δύναται νὰ γίνῃ μεταξὺ τῶν διαφόρων τομέων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, δηλαδὴ ἀνταλλαγῆς πληθυσμῶν κλπ. Ὁ κ. Κανελλόπουλος συνεφώνησεν ἐπίσης ὅπως δι' ὅλων τῶν ἠθικῶν μέσων προωθηθῇ τὸ Κυπριακὸν πρὸς θέσεις, πέραν καὶ καλυτέρας τοῦ 1959.

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Τὴν 7.30' ἀπογευματινὴν ἤρχισεν ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς, μὲ θέμα ἡμερησίας διατάξεως κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον. Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κωστόπουλος, ὁ ὁποῖος, ἐν ἀρχῇ εἶπεν, ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὰς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐνημέρωσις τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν σημερινῶν ἐξελίξεων τοῦ Κυπριακοῦ καὶ γενικώτερον τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Τουρκίαν. Κατὰ συνέπειαν, ἡ Κυβέρνησις συμφωνεῖ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὑποβληθεισῶν δύο σχετικῶν ἐρωτήσεων.

«Εἶναι γνωστόν, συνέχισεν ὁ κ. Κωστόπουλος, ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις παρέλαβεν εἰς τὴν Κύπρον μίαν κακὴν κληρονομίαν. Δὲν θὰ ἀνατρέξω εἰς τὸ παρελθόν, οὔτε καὶ θὰ ζητήσω εὐθύνας. Δὲν δύναμαι ὅμως νὰ δεχθῶ τὴν ἄποψιν, ὅτι αἱ συμφωνίαι τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου ἀπετέλουν τὴν καλυτέραν λύσιν. Ἡμεῖς ἔχομεν τελείως διαφορετικὴν ἄποψιν. Ἡ μόνη δικαιολογία τῶν ἐν λόγῳ συμφωνιῶν ἦτο ἡ δημιουργία εἰρηνικῶν συνθηκῶν εἰς τὴν νῆσον. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐπετεύχθη.

»Αὕτη ἦτο ἡ βασικὴ ἀδυναμία τῶν συνθηκῶν καὶ τὰ συμπτώματα ἐξεδηλώθησαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς. Ὀφείλεται δὲ κυρίως εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἐδόθησαν ὑπερβολικὰ προνόμια εἰς μίαν μειοψηφίαν, ἡ ὁποία δὲν ἀριθμεῖ πέραν τοῦ 15% τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ. Τὰ συμπτώματα ἐνεφανίσθησαν μὲ τὴν ἀδυναμίαν τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰς διατάξεις περὶ χωρισμοῦ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τῆς δημιουργίας Κυπριακοῦ στρατοῦ. Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτούς, δὲν εἶναι ἄξιον ἀπορίας πῶς ἐφθάσαμεν εἰς τὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου. Τὰ γεγονότα ταῦτα βαρύνουν, παρὰ τὰ ἀντιθέτως ὑποστηριζόμενα, τὴν τουρκικὴν παροικίαν, ἡ δὲ δημιουργηθεῖσα κατάστασις ἀποδεικνύει τὴν πλήρη ἀποτυχίαν τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης. Τοῦτο διετυπώθη καὶ διεθνῶς, μὲ τὴν διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1964, ἡ ὁποία ἐπεζήτησε τὴν δημιουργίαν νέου πολιτικοῦ σχήματος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς νήσου, μὲ τὸ ἐπιδειχθὲν πρὸς τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν ἐνδιαφέρον τῶν Ἀμερικανῶν καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας διὰ τὴν ἀποστολὴν διεθνοῦς δυνάμεως καὶ μεσολαβητοῦ εἰς τὴν νῆσον.

ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΕ ΠΡΟΓΕΦΥΡΩΜΑ ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

»Πέραν τούτων, ὑπάρχει καὶ ἕτερον θέμα, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ νομικὰς ἐπιπτώσεις. Τὴν 25ην Δεκεμβρίου τὸ τουρκικὸν στρατιωτικὸν τμῆμα, ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένον εἰς τὴν νῆσον, ἐξῆλθε τῶν ἐγκαταστάσεών του καὶ μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἤθελε νὰ καταλάβῃ θέσεις ἀμύνης, ἐπεχείρησε νὰ σχηματίσῃ προγεφύρωμα διὰ τὴν περίπτωσιν ἀποβάσεως τουρκικοῦ στρατοῦ. Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν διεθνῶν δυνάμεων, τὸ ἐν λόγῳ τουρκικὸν τμῆμα ἔπρεπε νὰ ὑπαχθῇ εἰς αὐτάς. Δὲν τὸ ἔπραξεν ὅμως. Καὶ δὲν προέβαλε, βεβαίως, πλήρη ἄρνησιν, προέβαλεν ὅμως τοιούτους ὅρους, ὥστε εἰς τὴν οὐσίαν νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ὑπαγωγή του. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ, ὅτι ἐζήτησεν, ὅπως αἱ διαταγαὶ πρὸς αὐτὸ διαβιβάζωνται μέσῳ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατιωτικὸν σῶμα νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας κατ' ἀνάγκην εἶχε καταλάβει, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς στρατῶνας του. Ἀπεναντίας, ὁ τουρκικὸς στρατός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀποστολὴν νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Κύπρον ἀπὸ ἐξωτερικὴν ἐπίθεσιν, χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν δημιουργίαν ζητημάτων εἰς τὴν νῆσον καὶ δημιουργεῖ ταῦτα καθημερινῶς. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτάς, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐκπλήττῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου Μακαρίου, ποὺ κατήγγειλε μονομερῶς τὴν συνθήκην. Ἡ καταγγελία ἀποτελεῖ μίαν τυπικὴν διαπίστωσιν δημιουργηθείσης ἤδη καταστάσεως καὶ πρωτίστως ἀνεγνωρισμένης διεθνῶς. Ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε καὶ εἶναι σαφής. Ἡ πολιτικὴ μας εἶναι ἡ εἰρήνη. Ἀλλὰ θὰ ἀμυνθῶμεν καὶ κατὰ πάσης ἐπιθέσεως. Θὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης διὰ τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν εἰς τὴν νῆσον. Ἡ ἄφιξις τοῦ προέδρου Μακαρίου εἰς Ἀθήνας μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συμφωνήσωμεν ἐπὶ ὡρισμένων γνωμῶν. Ἡ συμφωνία αὕτη συνίσταται εἰς τὰ ἀκόλουθα: 1) Εἰς διὰ διεθνοῦς συμβολῆς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως εἰς τὴν νῆσον καὶ 2) Ἡ ἀποφυγὴ κάθε ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

»Χαίρω ἰδιαιτέρως, συνέχισεν ὁ κ. Κωστόπουλος, διότι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἐξήγγειλε μέτρα εἰρηνεύσεως καὶ ἔδωσεν ὑποσχέσεις ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ὑποστάντας ζημίας Τούρκους. Δυστυχῶς, εἰς τὴν σαφῆ αὐτὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας δὲν ἐπιδεικνύει τὴν δέουσαν κατανόησιν. Εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπέλθῃ ἀμβλυνσις εἰς τὴν νῆσον, ἀπαντᾷ μὲ δημιουργίαν νέων ἀφορμῶν καὶ ἐκδηλώσεων κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ καταγγελία τῆς συμφωνίας Κεμὰλ - Βενιζέλου περὶ ἐγκαταστάσεως στρέφεται ἐναντίον 10—12 χιλιάδων Ἑλλήνων ὑπηκόων, ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἄλλη ἐχθρικὴ ἔνδειξις εἶναι ἡ ἐπέκτασις τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης.

Δὲν συμμερίζόμεθα τὴν ἄποψιν ὅτι ἀπεβίωσεν ἡ ἑλληνο - τουρκικὴ φιλία

»Ἡ προσπάθεια νὰ μειωθῇ τὸ κῦρος τοῦ Πατριαρχείου διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως ἱεραρχῶν, ἀποδεικνύει ἐπίσης τὸ ἴδιον. Τὸ καθεστὼς τοῦ Πατριαρχείου δὲν ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν μόνον Ἑλληνικὴν ἢ ἀποκλειστικῶς τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Καὶ εἶναι γεγονός, ὅτι ἡ ἐξέγερσις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ γενικῶς τῆς Χριστιανωσύνης ἐπέφερεν ἀνάσχεσιν τῶν τουρκικῶν τάσεων πρὸς πλήρη ἐξάρθρωσιν τοῦ Πατριαρχείου.

»Ἡ ἄποψις τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως εἶναι, ὅτι κάθε θέμα σχετικὸν μὲ τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρέπει νὰ διέρχεται κατ' ἀνάγκην ἐκ τῆς Κύπρου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν πρόκειται νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτήν. Δὲν νομίζει, ὅτι ἡ δημιουργία θυμάτων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἠμπορεῖ νὰ ἐπηρεάσῃ ἢ νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸ Κυπριακόν. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀρνεῖται νὰ λάβῃ ἀντίποινα κατὰ τῶν Τούρκων ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν Θράκην καὶ τὰ Δωδεκάνησα. Οἱ ἐν Ἑλλάδι Τοῦρκοι δύνανται νὰ ἶναι ἥσυχοι, ὅτι θὰ προστατεύωνται ἀπὸ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησίς μας εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Τουρκίας».

Συνεχίζων, ὁ κ. Κωστόπουλος εἶπεν, ὅτι ἐλέχθη ἀπὸ ἐπίσημα Τουρκικὰ χείλη, ὅτι ἡ Ἑλληνο-Τουρκικὴ φιλία εἶναι νεκρά. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ τονίσῃ κατ' ἀρχήν, ὅτι, ἂν πράγματι ἀπεβίωσεν ἡ Ἑλληνο - Τουρκικὴ φιλία, τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς τὰ γεγονότα τῆς Κύπρου, ἀλλὰ εἰς ἄλλα πολὺ προγενέστερα, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι: 1) Ἡ στάσις τῆς συμμάχου Τουρκίας κατὰ τὸ 1941, ὅταν ἡ Ἑλλὰς ὑπέστη τὴν βάναυσον ἐπίθεσιν τοῦ φασισμοῦ. 2) Ὅταν ἡ Ἑλλάς, ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ κατακτητοῦ, ἐσπαράσσετο, τότε ἡ Τουρκία ἐπέβαλε τὴν εἰδικὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων φορολογίαν, τὴν ἐπιλεγομένην «βαλίκ». 3) Τὸ γεγονὸς τῶν ἀχαρακτήριστων σκηνῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ 1955, ὁπότε ἡ τουρκικὴ ἀδιαλλαξία ἠρνήθη νὰ σεβασθῇ ὄχι μόνον τοὺς ναούς, ἀλλὰ καὶ τὰ νεκροταφεῖα τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

»Πάντως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν συμμερίζεται τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Ἑλληνο - Τουρκικὴ φιλία εἶναι νεκρά. Καὶ τοῦτο, διότι αὕτη δὲν εἶναι ὑπόθεσις συναισθηματική. Ὅταν οἱ ἀείμνηστοι Ἐλευθέριος Βενιζέλος καὶ Κεμὰλ Ἀτατοὺρκ ὑπέγραφον τὴν Ἑλληνο - Τουρκικὴν φιλίαν, δὲν ἔπραττον τοῦτο ἀπὸ συναισθηματισμόν, ἀλλὰ ἀπὸ ρεαλισμόν. Τὴν Ἑλληνο - Τουρκικὴν φιλίαν ἡμεῖς θεωροῦμεν ὡς τὴν ἀναγκαίαν συνέπειαν τῆς διαπιστώσεως κοινῶν συμφερόντων καὶ καλῆς γειτονίας. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι, ὅταν παρέλθῃ τὸ σημερινὸν κῦμα ἀδιαλλαξίας καὶ μισαλλοδοξίας, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὴν γείτονα χώραν, τότε ἡ Ἑλληνο - Τουρκικὴ φιλία θὰ ἐδραιωθῇ καὶ πάλιν».

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ ΤΗΣ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΕΩΣ

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑποστηριζομένην ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἄποψιν, τῆς δημιουργίας Ὁμοσπονδίας ὡς λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ ἐτόνισεν ὅτι «τοῦτο ἀποτελεῖ ψευδώνυμον τῆς διχοτομήσεως καὶ ὅτι εἶναι ἀδιανόητον καὶ ἀπαράδεκτον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν. Ἡ περίπτωσις διαμελισμοῦ ἢ Ὁμοσπονδίας ἀποτελεῖ ἄποψιν τελείως ξεπερασμένη διὰ τὴν σημερινὴν διεθνῆ ἀντίληψιν. Ἐπὶ πλέον, ἡ ἀντίληψις αὕτη εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν συμμετοχὴν τῆς Τουρκίας εἰς τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὴν ΕΟΚ δεδομένου ὅτι ἡ θεωρία τοῦ διαμελισμοῦ εὑρίσκεται εἰς πλήρη ἀντίθεσιν μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς ἑνότητος, αἱ ὁποῖαι κυριαρχοῦν τῶν δύο τούτων διεθνῶν ὀργανισμῶν. Ὅταν ἄλλωστε ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ αὐτοδιάθεσις ἐπιβάλλονται καὶ ἐφαρμόζονται εἰς τὰ νέα Κράτη τῆς Ἀφρικανικῆς ἠπείρου, εἶναι ἀδιανόητον τὰ δικαιώματα ταῦτα νὰ τὰ ἀρνοῦμεθα εἰς τὸ 80% τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ».

Περαιτέρω, ὁ κ. Κωστόπουλος ἐτόνισεν ὅτι καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Τουρκία ζητεῖ σήμερον τὴν διχοτόμησιν ἢ τὴν Ὁμοσπονδίαν, ἀποδεικνύει ὅτι αὕτη ἀναγνωρίζει ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος διεπίστωσε: τὴν ἀδυναμίαν δηλαδὴ ἐφαρμογῆς τῶν συνθηκῶν Ζυρίχης καὶ Λονδίνου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὁ κ. Κωστόπουλος ἀναγνώσκει κείμενον τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκίας κ. Ἰνονοῦ, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἦτο ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὑπεστήριζεν ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς διχοτομήσεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν Κύπρον ἐφ' ὅσον ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ εἶναι ἐναντίον αὐτῆς.

«Ἡ κατ' εὐθεῖαν ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων Ἀθηνῶν καὶ Ἀγκύρας, συνέχισεν ὁ κ. Κωστόπουλος, εἶναι ἀδύνατος, διότι θὰ ἀπετέλει ὑπονόμευσιν τοῦ ἔργου καὶ τῶν προσταθειῶν τοῦ μεσολαβητοῦ τοῦ ΟΗΕ. Ἐξ ἄλλου, μία τοιαύτη πρωτοβουλία ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πιθανῶς νὰ ὑπελαμβάνετο ὡς ἔνδειξις ἀδυναμίας, τὴν ὁποίαν ἀδυναμίαν οὐδόλως αἰσθάνεται ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις.

»Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπίσης δὲν θέτει καὶ ὑπὸ συζήτησιν προτάσεις ἐπὶ ἀνταλλαγῆς πληθυσμῶν ἢ καὶ χορηγήσεως τῶν ἐδαφικῶν ἀνταλλαγμάτων πρὸς τὴν Τουρκίαν».

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Ὁ τέως πρωθυπουργὸς κ. Πιπινέλης, ὁμιλῶν εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ θέματος, ἐτόνισεν ὅτι παραλείπει ἀναδρομὰς εἰς τὸ παρελθόν, διότι ἐκ τῶν νέων πρωτοβουλιῶν ἀνακύπτουν καὶ νέαι εὐθύναι.

«Εἰς τὴν σημερινὴν φάσιν τοῦ Κυπριακοῦ, εἶπεν, ἔχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν μίαν ὡρισμένην

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ Ο ΑΓΓΛΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΣΟΒΙΕΤ. ΕΝΩΣΙΝ ΕΞΕΛΙΠΕ, ΛΕΓΕΙ Ο ΧΙΟΥΜ

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24.— Ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς κ. Χιοὺμ ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του, ὁ κίνδυνος πολέμου μὲ τὴν Ρωσίαν παρῆλθεν.

Ὁ κ. Χιούμ, ὁμιλῶν ἐνώπιον πολιτικῆς συγκεντρώσεως εἰς Σλούφ, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Ὁ κομμουνιστικὸς κόσμος ἔχει διαιρεθῆ εἰς δύο στρατόπεδα καὶ βαίνει περαιτέρω διαιρούμενος. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον φρονῶ ὅτι ὁ κίνδυνος πολέμου μὲ τὴν Ρωσίαν ἔχει πλέον ἐκλείψει, ἐνῶ πρὶν ἀπὸ λίγα ἔτη, δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ εἴπω τὸ ἴδιον».

Ἀκολούθως, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Βρεταννικῆς κυβερνήσεως εἶπεν ὅτι, ὅταν πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶχεν ἐκφράσει τὴν γνώμην ὅτι ἡ Βρετεννία ἔπρεπε νὰ ἐντείνῃ τὴν προσοχήν της.

Περαιτέρω ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀνάγκην διεξαγωγῆς διαπραγματεύσεων μὲ τοὺς Ρώσους, ὥστε νὰ ἀναπτυχθῇ βαθμηδὸν ἔδαφος συνεννοήσεως μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ πᾶσα παρεξήγησις μεταξὺ τοῦ Κομμουνιστικοῦ καὶ τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου.

ΗΡΧΙΣΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΟΥ ΔΙΑ ΦΟΝΟΝ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΒΑΛΤΟΥ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ, 24. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἤρχισε σήμερον ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου Ἀγρινίου ἡ δίκη τοῦ ἐνωμοτάρχου Θεοδ. Πεντάρη, κατηγορουμένου διὰ τὸν φόνον ἐξ ἀμελείας τοῦ καπνοπαραγωγοῦ Δημ. Κ. Βλάχου, ἐτῶν 25, διαπραχθέντος τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1962, ἔξωθι τοῦ χωρίου Σφήνα, κατὰ τὰς αἱματηρὰς συγκρούσεις ἀγροτῶν καὶ χωροφυλάκων.

Ὁ κύριος μάρτυς κατηγορίας, Παν. Σιδηρόπουλος, ἀγρότης, ἐπέρριψε τὰς εὐθύνας τοῦ φόνου κατὰ τοῦ ἐνωμοτάρχου. Πολλοὶ ἄλλοι μάρτυρες κατέθεσαν ὅτι τὸν Βλάχον ἐφόνευσεν ἀστυνομικὸν ὄργανον, χωρὶς ὅμως νὰ προσδιορίζουν ὡς δράστην τὸν ἐνωμοτάρχην λόγῳ ἀμφιβολιῶν.

Ἡ δίκη θὰ συνεχισθῇ αὔριον (σήμερον) μὲ τὴν ἐξέτασιν ὡς μαρτύρων τοῦ ἀνωτέρου διοικητοῦ Χωροφυλακῆς συνταγματάρχου Βενιεράκη, τοῦ ταγματάρχου Παν. Ἀθανασοπούλου, τοῦ μοιράρχου Δ. Τσουράκη κλπ.

ΑΓΡΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΑΠΟ ΠΥΚΝΟΝ ΠΕΠΛΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Πυκνὸν μυστήριον καλύπτει τὸ ἄγριον νυκτερινὸν ἔγκλημα τοῦ Παγκρατίου, παρὰ τὰς συνεχισθείσας ἐρεύνας καὶ ἀνακρίσεις. Ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος τούτου, ὁ ὁποῖος ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον πρὸ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλέως Γεωργίου 31, ἐν Παγκρατίῳ, οἰκίας, ἐφόνευσε τὴν 22ετίδα Μαρίαν Μπαβέα, πλήξας αὐτὴν διὰ μαχαίρας εἰς τὸν αὐχένα, ἐξακολουθεῖ παραμένων ἄγνωστος εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ὀλίγον «φῶς» εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἐφάνη νὰ ρίπτῃ τὴν νύκτα ἡ σύλληψις τοῦ γνωστοῦ τῆς Μπαβέα Λαζ. Μαυρίδου, ἐτῶν 22. Ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐγένετο καὶ διότι ἡ Μπαβέα ὀλίγον πρὶν φονευθῇ εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὸν Μαυρίδην εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σεϊζάνη 12 τοῦ Παγκρατίου οἰκίαν, ὅπου διαμένει οὗτος μετὰ τῆς μητρός του καὶ τῆς ἀδελφῆς του. Ὁ Μαυρίδης ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἄλλοθι καὶ τὴν πρωΐαν ἀφέθη ἐλεύθερος.

Ἀπὸ τὰς καταθέσεις τοῦ Μαυρίδη καὶ τῶν συγγενῶν του, ἐσχηματίσθη τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ φονευθεῖσα πιθανώτατα ἐγνώριζεν ὅτι ὁ ἄγνωστος τὴν ἀνέμενεν ἔξωθι τῆς οἰκίας των. Συγκεκριμένως, ὁ Μαυρίδης καὶ οἱ συγγενεῖς του κατέθεσαν ὅτι ἡ Μπαβέα ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς οἰκίας των περὶ τὴν 11.40' νυκτερινήν, ἐφαίνετο ταραγμένη καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς νὰ μὴ ἀνάψουν τὸ φῶς τῆς ἐξωθύρας. Προφανῶς, ἦ ἐπεθύμει νὰ μὴ ἀντιληφθοῦν οἱ οἰκεῖοι τοῦ Μαυρίδου τὸν ἄγνωστον ἢ ὑπωπτεύετο ὅτι ὁ ἄγνωστος ἀνέμενεν αὐτὴν καὶ ἤθελε νὰ τὸν ἀποφύγῃ.

Κατὰ τὴν ἄποψιν τῆς ἀστυνομίας, τὸ ἔγκλημα τοῦ Παγκρατίου διεπράχθη διὰ λόγους ζηλοτυπίας.

Οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι τῆς Μπαβέα, εἰς τὰς καταθέσεις των, ἀπέκλεισαν τὴν περίπτωσιν ἡ φονευθεῖσα νέα νὰ εἶχε τυχὸν φίλους, ἐβεβαίωσαν δέ, ὅτι αὕτη διῆγε ἔντιμον βίον καὶ οὐδέποτε εἶχε δημιουργήσει δυσμενῆ σχόλια διὰ τὸν τρόπον τῆς ζωῆς της.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς ἰατροδικαστικῆς ὑπηρεσίας κ. Καψάσκη, τὸ τραῦμα τῆς Μπαβέα κατεφέρθη μὲ ἀμφίστομον μεγάλην μάχαιραν καὶ μήκους λάμας περίπου 18—20 πόντους! Τὸ τραῦμα ἦτο ἐκτεταμένον, μὲ εἴσοδον κάτωθι τῆς ἀριστερᾶς ὠμοπλάτης. Ἔθραυσε τὴν 8ην καὶ 9ην πλευράν, διέτρησε τὸν ἄνω λωβὸν τοῦ ἀριστεροῦ πνεύμονος, διέτρησεν ἐπίσης τὴν καρδίαν καὶ ἔφθασεν εἰς τὰ τοιχώματα τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ στέρνου.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἤρχισε χθὲς ἡ διάσκεψις τῶν Ε.Β.Ε. τῶν κρατῶν-μελῶν τῆς Κ. Ἀγορᾶς

Ἡ Ε.Ο.Κ. πρέπει νὰ συμπληρωθῇ καὶ μὲ τὴν πολιτικὴν ἕνωσιν τῆς Εὐρώπης

ΟΙ ΟΜΙΛΗΣΑΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 24.— Παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως ἐγένετο τὴν 9.45 π.μ. σήμερον (χθὲς) ε